ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Χ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'—ΕΤΟΣ ΙΗ'—ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 7693
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Κορίνθου ἀριθ. 210
Ἀριθμ. Τηλεφώνου 24—94
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ὁδὸς Μαιάνδρου ἀριθ. 37

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
28
ΜΑΪΟΥ 1937
Σελήνη 17 ἡμερῶν. Ἀνατ. ἡλίου 5.40 Δύσις 7.07.
Ἑλλαδίου μάρτυρος

ΑΜΙΛΛΑ

Ἡ χειρονομία τῶν κατοίκων τῆς συνοικίας Χαλκωματᾶ ὑπὲρ τῆς Βασιλικῆς μας ἀεροπορίας, εἰς ἄκρον συγκινητικὴ καθόσον προέρχεται ἀπὸ πτωχοὺς βιοπαλαιστάς, μᾶς παρέχει τὴν εὐκαιρίαν διὰ μίαν ἀκόμη διαπίστωσιν τὴν ὁποίαν—διὰ νὰ εἴμεθα εἰλικρινεῖς — ὅταν πρῶτοι ἡμεῖς ἀπὸ τῶν στηλῶν μας ἐρρίψαμεν τὴν ἰδέαν τῶν ἐράνων, δὲν εἴχομεν προβλέψει.

Καὶ ἡ διαπίστωσις αὐτὴ εἶναι ὅτι ὁ λαὸς τῶν Πατρῶν ὄχι ἁπλῶς ἐπιδεικνύει προθυμίαν διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ἀεροπορίας μας, ἀλλὰ ἐν πλήρει ἐπιγνώσει τῆς σημασίας τοῦ ἐράνου αὐτοῦ καὶ ἐνθουσιώδης διὰ τὴν τεραστίαν προσπάθειαν, ἁμιλλᾶται πλέον εἰς μίαν συγκινητικὴν ἐκδήλωσιν ὑπὲρ τῆς γενικῆς Κυβερνητικῆς προσπαθείας καὶ ὑπὲρ τοῦ ὅπλου τῆς ἀεροπορίας μας, τὸ ὁποῖον κυρίως θὰ συντελέσῃ εἰς ἐξασφάλισιν τῆς ἰσχύος εἰς τὴν Ἑλλάδα μας. Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς καὶ ἰδιαιτέρως ὁ λαὸς τῶν Πατρῶν διαπνεόμενος πάντοτε ἀπὸ ἁγνὰ πατριωτικὰ αἰσθήματα ἐπόθησε καὶ ποθεῖ πάντα νὰ ἴδῃ μίαν Ἑλλάδα ἰσχυράν, ὅπως τὴν ὀνειρεύθησαν ἐκεῖνοι ποὺ ἐθυσιάσθησαν εἰς εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν διὰ νὰ στηρίξουν τὴν ἐλευθερίαν της καὶ νὰ ἀνυψώσουν τὸ κλέος της. Καὶ ἕνας τοιοῦτος λαός, ἦτο φυσικὸν νὰ ἐκδηλώσῃ κατὰ τὸν πλέον ἐμφαντικὸν τρόπον τὰ αἰσθήματά του, διότι δὲν ἔπαυσε ποτὲ ἀπὸ τοῦ νὰ θέλῃ νὰ αἰσθανθῇ τὴ χαρὰ ποὺ δίδει ἡ δύναμις. Ἔχει διαπιστωθῆ, κατὰ τρόπον ἀναμφισβήτητον, ὅτι ἡ δύναμις δίδει τὴν χαράν. Τὴν χαρὰν αὐτὴν λοιπὸν ζητοῦν νὰ νοιώσουν τώρα ὅλοι οἱ Ἕλληνες οἱ ὁποῖοι ἀγαποῦν τὴν Ἑλλάδα. Μία Ἑλλὰς δυνατὴ καὶ εὐημεροῦσα. Αὐτὸ εἶναι τὸ ὄνειρον ὅλων μας καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ συνισταμένη τῆς μεγάλης προσπαθείας τοῦ Βασιλέως μας καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ μας Κυβερνήτου.

Στρατιῶται πειθαρχημένοι εἰς τὴν προσπάθειαν αὐτήν, σὰν Ἕλληνες πραγματικοὶ καὶ ἄξιοι τῆς ἱστορίας μας, ὅλοι μαζὶ μὲ προθυμία καὶ ἐνθουσιασμὸ ἂς δώσουμε τὰς δυνάμεις μας.

Εἶναι ἀνάγκη. Καὶ τὴν ἀνάγκη αὐτὴν κατεννόησεν πλήρως ὁ Ἑλληνικὸς λαός. Δι' αὐτὸ τὸν τελευταῖον καιρὸν εὑρισκόμεθα πρὸ μιᾶς πανελληνίου ἐκδηλώσεως ὑπὲρ τοῦ Κυβερνητικοῦ ἔργου καὶ τῆς προσπαθείας τῆς ἀναπτύξεως τῆς πολεμικῆς μας ἀεροπορίας.

Εἰς τὴν πανελλήνιον αὐτὴν ἐκδήλωσιν ὁ νομὸς Ἀχαΐας καὶ ἰδιαιτέρως ἡ ἱστορικὴ πόλις τῶν Πατρῶν πρέπει νὰ ἀναπτύξῃ καὶ ἀναπτύσσει μίαν ὡραίαν ἅμιλλα. Ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἐκδηλώσεων τῆς Πατραϊκῆς κοινωνίας, σήμερον τὸ παράδειγμα τῆς ἁμίλλης ἔρχεται ἐκ τῶν κάτω δι' αὐτὸ δὲ εἶναι πλέον ἔντονον καὶ ἄξιον μεγαλυτέρας προσοχῆς καὶ μιμήσεως. Ἐμπρὸς λοιπὸν ὅλοι, πτωχοὶ καὶ πλούσιοι, νέοι καὶ προβεβηκότες τὴν ἡλικίαν, κανεὶς ἂς μὴ ὑστερήσῃ εἰς τὴν ἐκδήλωσιν αὐτὴν καὶ εἰς τὴν ἅμιλλαν ἡ ὁποία ἤρχισε νὰ ἀναπτύσσεται.

ΤΟ ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ
ΚΑΙ Η ΑΝΑΠΤΥΞΙΣ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ ΜΑΣ

Μελετῶν τις τὴν δημογραφικὴν κίνησιν τῆς χώρας—γράφει οἰκονομολογικὸν περιοδικὸν—καὶ ἀνατρέχων εἰς τὰ ἀποτελέσματα τῶν δύο τελευταίων ἀπογραφῶν τοῦ 1920 καὶ 1928, παρατηρεῖ πολλὰ τὰ παράδοξα, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὀφείλομεν νὰ τονίσωμεν τὴν καταφανῆ ἀνισότητα ἥτις παρατηρεῖται μεταξὺ πόλεως καὶ χωρίου. Ὁ ἀστικὸς πληθυσμὸς αὐξάνει ἀσυμμέτρως καὶ δυσαναλόγως, ἐν σχέσει πρὸς τὸν πληθυσμὸν τῆς ὑπαίθρου. Καίτοι δὲ ἐμεσολάβησαν αἱματηροὶ πόλεμοι οἱ ὁποῖοι ἀφαιροῦν ἕνα μέγα μέρος τοῦ πληθυσμοῦ, ἐν τούτοις ὁ ἀστικὸς πληθυσμὸς ἐπενταπλασιάσθη τοὐλάχιστον μέχρι τοῦ 1928, ἐνῷ ὁ ἀγροτικὸς μόλις ἐδιπλασιάσθη. Ἄραγε νὰ ἐξηκολούθησεν ἡ ἀναλογία αὕτη καὶ κατὰ τὴν διαρρεύσασαν δεκαετίαν ἀπὸ τοῦ 1928; Διότι, ἂν συμβαίνῃ τοιοῦτόν τι, τότε ὁ ἀγροτικὸς πληθυσμὸς θὰ ἠλαττοῦτο κατὰ 50 ο)ο τοὐλάχιστον ἔναντι τοῦ ἀστικοῦ. Πῶς νὰ ζήσῃ ὁ πληθυσμὸς οὗτος εἰς τὰς πόλεις, ἀφ' οὗ τὰ 3)4 τῆς ζωῆς του ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὴν ὕπαιθρον, ἀπὸ τὰ προϊόντα τοῦ ἀγροῦ;

Νὰ τραπῇ πρὸς ἄλλας χώρας καὶ ἄλλας κατευθύνσεις. Αἱ ξέναι χῶραι πρὸ πολλοῦ ἔκλεισαν τὰς πύλας των εἰς τὴν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ μετανάστευσιν. Ἄλλαι κατευθύνσεις πρὸς τὴν θάλασσαν, πρὸς τὴν βιομηχανίαν εἶνε κεκορεσμέναι. Νὰ ἀναμένωμεν ἀπὸ τὰ ἐμβάσματα; Ἀλλὰ καὶ αὐτά, χάρις εἰς τὸ ἀποταμιευτικὸν πνεῦμα τῶν Ἑλλήνων τῆς διασπορᾶς δὲν εἶνε τόσα, ὥστε νὰ μᾶς ζήσουν. Ὀφείλομεν νὰ εὕρωμεν, κατὰ συνέπειαν, πόρους μὲ τοὺς ὁποίους ἀφ' ἑνὸς μὲν θὰ ἐνισχύσωμεν τὴν ἐθνικήν μας ἄμυναν, ἀφ' οὗ ἀγνοοῦμεν τί τέξεται ἡ ἐπιοῦσα, καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ καταστῶμεν αὐτάρκεις. Στοιχειώδης συντήρησις πλέον δὲν χωρεῖ. Τὸ ἔθνος πρέπει νὰ καταστῇ ἀνέτως αὔταρκες.

Ἡμεῖς δὲν βλέπομεν ἄλλην ὁδὸν καὶ κατεύθυνσιν ἀπὸ τὴν λογικήν, τὴν σοβαράν, τὴν πεπατημένην, ἥτις ὅμως δίδει ἀσφαλῆ ἀποτελέσματα: Τὴν ἔξοδον πρὸς τὰ χωρία, πρὸς τοὺς ἀγρούς. Εἶναι ἡ μόνη σωτηρία, καίτοι τραχεῖα καὶ ἀνάντης. Αἱ προβλέψεις ἐπὶ τῆς παραγωγῆς μας εἶναι λίαν εὐοίωνοι καὶ χαρακτηριστικαὶ τῆς ἀποδόσεως τῶν ἀγρῶν μας. Ὑπάρχει μεγάλη δυνατότης, τὴν ὁποίαν ἡμεῖς πάντοτε διεβλέπαμεν ἀπὸ 20ετίας ἀκόμη καὶ τὸ ἐλέγομεν καὶ ἐγράφομεν εἰς ἄρθρα πολύστηλα, διὰ νὰ διαφωτίσωμεν τὸν κόσμον. Ἡ δυνατότης μάλιστα αὐτὴ ἐξικνεῖται καὶ πολὺ πέραν τοῦ δέοντος.

Ἤδη μὲ τὰ αὐτὰ μέσα, μὲ ὀλίγον προηγμένους τρόπους καλλιεργείας, μὲ τὴν μικρὰν ἀφύπνισιν τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ, μὲ τὴν στροφὴν τοῦ κτηματικοῦ κόσμου πρὸς τὴν δενδροκομίαν, καίτοι ἔχομεν εἰς τοὺς ὤμους μας τἀσφάλματα τῶν πατέρων μας (μεγάλη καλλιέργεια σταφίδος, ἐλαίας, μονοκαλλιέργεια, παλαιὰ συστήματα τελείως ἀπηρχαιωμένα [12485 ξύλινα ἄροτρα], ἐν τούτοις κατωρθώθη κατ' ἔτος ἡ παραγωγή μας εἰς ὅλα τὰ προϊόντα ν' αὐξάνεται, νὰ ἀποδίδῃ περισσότερα, ἐνῷ ἐκμεταλλευόμεθα καλῶς μόνον τὰ πεδινὰ μέρη. Τὰ ὀρεινά, τὰ ὁποῖα ἔχουν πλοῦτον ἄφθαστον, εἴτε διότι στεροῦνται συγκοινωνιῶν μεταφορᾶς τῶν προϊόντων, εἴτε διότι τὰ νομίζομεν ἄχρηστα, εὐδόλως τὰ ἠρευνήσαμεν. Τί δηλοῖ τοῦτο: Ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ γῆ, ἡ τόσον δυσφημισθεῖσα καὶ τόσον περιφρονηθεῖσα δὲν εἶνε ἀχάριστος ὅταν εὑρίσκωνται ἐν ἁρμονίᾳ οἱ συντελεσταὶ τῆς παραγωγῆς.

Αὐτὴ ἡ ἰδία μᾶς τὸ φωνάζει καὶ μᾶς πληροφορεῖ νὰ τὴν προσέξωμεν νὰ προσκολληθῶμεν εἰς αὐτήν, νὰ τὴν καλλιεργήσωμεν σύμφωνα μὲ τὰ διδάγματα τῆς ἐπιστήμης, διότι ἐδῶ ἔγκειται τὸ πᾶν. Ἡ ἐπιστήμη κατώρθωσε νὰ ἐφεύρῃ τρόπους, ὥστε ἂν ἡ φύσις, ἡ μεγάλη μήτηρ, δὲν δυνηθῇ νὰ δώσῃ ἐν ἁρμονίᾳ τοὺς συντελεστὰς τῆς παραγωγῆς, νὰ τοὺς συγκεντρώσῃ αὐτὴ ἡ ἰδία. Οἱ τρόποι βεβαίως αὐτοὶ δὲν ἀγνοοῦνται ἐν πολλοῖς ἀπὸ τοὺς ἀγρότας μας ἀλλὰ τὸ πλεῖστον αὐτῶν εἶνε τελείως ἄμοιρον τῶν γνώσεων τούτων. Τοῦτο δὲ οὐχὶ ἀδικαιολογήτως. Ἡ στάθμη του ἡ κοινωνική, τοῦ παραγωγικοῦ καὶ γεωργικοῦ πληθυσμοῦ εἶνε μικρὰ χαμηλή. Δὲν ἔμαθε γράμματα. Δὲν ἐσυνείθισε νὰ ἀναγινώσκῃ νὰ πειραματίζεται, νὰ ἐφευρίσκῃ νὰ ψυχολογῇ τὸ φυτὸν καὶ τὸν ἀγρόν, πολὺ περισσότερον νὰ κάμνῃ γεωργοοικονομικοὺς λογαριασμούς, διὰ ν' ἀντιληφθῇ τί τὸν συμφέρει.

Παρασύρεται ἀπὸ τὴν ζήτησιν τοῦ προϊόντος του κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος καὶ χωρὶς τίποτε νὰ ἐξετάσῃ, καλλιεργεῖ καὶ αὐτὸς τὸ ἴδιον. Εἶδεν ὅτι ὁ βάμβαξ πωλεῖται πρὸς 20 δραχμάς, ὁ σῖτος πρὸς 8, ὁ καπνὸς πρὸς 50, τὸ κρόμμυον πρὸς 2, ἡ πατάτα πρὸς 4, δὲν χάνει οὔτε καιρόν. Τὸ ἑπόμενον ἔτος διπλασιάζονται καὶ τριπλασιάζονται τὰ στρέμματα ἀπὸ τὰ ἴδια προϊόντα.

Ὑπάρχουν ὅμως, νομίζομεν, καὶ ἄλλοι παράγοντες, συμβάλλοντες εἰς τὴν στροφὴν πρὸς τὴν γῆν καὶ ἐνισχύοντες ἀκόμη περισσότερον τὴν γνώμην μας. Ἡ ναυτιλία δὲν παράγει, ἀλλὰ ὑπηρετεῖ καὶ μεταφέρει ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὰ γεωργικὰ προϊόντα. Θὰ ἐργασθῇ λοιπὸν καὶ θὰ ἀνθίσῃ, ὅταν τῆς παρέχομεν τὰ μέσα. Ἡ βιομηχανία ἡ συνθετωτέρα αὐτὴ μορφὴ τῆς παραγωγῆς, ἀπαιτεῖ πολλὰ κεφάλαια. τεχνικὴν καὶ ἐπιστημονικὴν πρόοδον, ἀλλὰ καὶ γεωργικὴν ἀκμήν, ἥτις ἀποτελεῖ τὸν πρωταρχικὸν παράγοντα. Ὅταν ὁ ἀγροτικὸς πληθυσμὸς δὲν ἔχει τὴν ἀγοραστικὴν ἱκανότητα, φθίνει καὶ φυτοζωεῖ. Ἔχει φυσικὰ μέγα μέλλον εἰς τὴν χώραν μας. Ἀλλὰ εἰς τὸ προσεχές. Καὶ ἐπειδὴ ἐν τῷ μεταξὺ δὲν δυνάμεθα ὡς Ἔθνος ν' ἀναμένωμεν τὴν ἀνόρθωσίν της, διότι ὀλίγον κατ' ὀλίγον προπαρασκευάζονται αἱ ἀντικειμενικαὶ προϋποθέσεις διὰ τὴν ἀνύψωσιν τῶν βιωτικῶν συνθηκῶν τοῦ λαοῦ οὔτε καὶ διατίθενται ἄφθονοι οἱ πόροι, τὸ ἐπιστημονικὸν προσωπικὸν καὶ τόσα ἄλλα ποὺ ἀπαιτοῦνται διὰ νὰ προοδεύσῃ δι' αὐτὸ πρέπει νὰ προτιμήσωμεν τὴν ὁδόν, ἥτις ἀσφαλῶς θὰ μᾶς ἀγάγῃ εἰς τὴν εὐημερίαν καὶ τὴν τόνωσιν. Πρὸς τοὺς ἀγροὺς λοιπὸν οἱ πάντες. Ἕκαστος κατὰ δύναμιν ἂς προπαγανδίσῃ τὴν ἄποψιν ταύτην.

Ἂς διαφωτίσῃ τὸν ἀγρότην. Πρέπει ὄχι μόνον ν' ἀνακοπῇ πᾶσα κάθοδος πρὸς τὰς πόλεις, ἀλλὰ νὰ συντελεσθῇ καὶ ἄνοδος εἰς τὰ χωρία. Συναγερμὸς λοιπὸν ἂς σαλπίσῃ. Εἶνε τὸ ἴδιον ὡσὰν νὰ μαχώμεθα ὑπὲρ πατρίδος καὶ κατὰ τοῦ ἐχθροῦ. Ἡ Ἑλλὰς εἶνε χώρα ἀνεκμετάλλευτος γεωργικῶς. Ἂς τὴν ἐκμεταλλευθῶμεν.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΠΑΝΙΑΝ

ΕΝΑ ΗΡΩΪΚΟΝ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ
ΠΩΣ ΕΣΩΘΗ ΕΙΣ ΕΘΝΙΚΟΦΡΩΝ

ΡΩΜΗ. Ἱσπανοὶ πρόσφυγες, φθάσαντες τελευταίως εἰς τὸ Γδύνγκεν (Γκδύνια) διὰ τοῦ Πολωνικοῦ ἀτμοπλοίου «Βίλνιο», ἀφηγήθησαν ἕνα ἀληθῶς ἡρωϊκὸν ἐπεισόδιον, τοῦ ὁποίου πρωταγωνιστὴς ὑπῆρξεν ὁ ἐν Μαδρίτῃ Πολωνὸς πρεσβευτὴς κ. Σουλμακόβσκι.

Εἰς τὸν παλαιὸν διπλωμάτην ἡ Κυβέρνησις τῆς Μαδρίτης εἶχε δώσει πλήρεις διαβεβαιώσεις, ὅτι δὲν θὰ ἐθίγοντο καθόλου οἱ Ἱσπανοὶ πρόσφυγες, ποὺ θὰ ἐπήγαιναν εἰς τὴν Πολωνίαν. Ἐν τούτοις, ὅταν μία ὁμὰς τοιούτων προσφύγων ἔφθασε διὰ νὰ ἐπιβιβασθῇ ἀτμοπλοίου εἰς τὸν λιμένα τῆς Βαλένθιας, ἕνας πράκτωρ τῆς Ἱσπανικῆς Γκεπεοῦ, ἐξελέγχων τὰ διαβατήρια τῶν προσφύγων, ἰσχυρίσθη ὅτι ἀνεγνώριζε μεταξὺ τῶν ἑτοιμαζομένων πρὸς ἀναχώρησιν ἕνα πρώην ἀξιωματικὸν τοῦ ἐθνικοῦ στρατοῦ τοῦ Φράνκο.

Πρὸ τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ ὑπαλλήλου τοῦ Πολωνικοῦ Προξενείου, ὁ ὁποῖος παρηκολούθει τὴν ἐπιβίβασιν, συνετέθη ἐντὸς ὀλίγων λεπτῶν τῆς ὥρας ἕνα κατηγορητήριον καὶ μετὰ ἡμίσειαν ὥραν ὁ δυστυχὴς πρώην ἀξιωματικὸς εἶχε καταδικασθῆ εἰς τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου «ἐν ὀνόματι τῆς λαϊκῆς Κυβερνήσεως τῆς Βαλένθιας». Ὁ καταδικασθεὶς ἐτοποθετήθη κοντὰ εἰς ἕνα τοῖχον καὶ ἀπέναντί του, εἰς ἀπόστασιν δέκα μέτρων ἐστήθη ἕνα πολυβόλον, ἐν ἀναμονῇ τῆς ἀφίξεως τοῦ ἀξιωματικοῦ, ὁ ὁποῖος θὰ διηύθυνε τὴν ἐκτέλεσιν.

Τὴν στιγμὴν ὅμως ἐκείνην ἔφθασεν ἔξαφνα τὸ αὐτοκίνητον τοῦ Πολωνοῦ πρεσβευτοῦ Σουλμακόβσκι, ὁ ὁποῖος, ἀντιληφθεὶς τὴν κατάστασιν, ἐστράφη πρὸς τὸν καταφθάσαντα ἐν τῷ μεταξὺ ἀξιωματικὸν τῶν ἐρυθρῶν καὶ διεμαρτυρήθη ἐντόνως, τονίζων ὅτι ὁ καταδικασθεὶς εὑρίσκετο ἤδη ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Πολωνικῆς Δημοκρατίας. Ὁ ἀξιωματικὸς ὅμως δὲν τὸν ἠξίωσεν οὔτε ἀπαντήσεως, ἀπεναντίας δὲ παρέδωκε τὴν ἀπόφασιν εἰς τοὺς κατωτέρους του, διατάξας τὴν ἄμεσον ἐκτέλεσίν της.

Ὁ Πολωνὸς πρεσβευτής, μὴ ἐννοῶν νὰ ὑποχωρήσῃ, ἐστάθη, τότε ἐμπρὸς ἀπὸ τὸν κατάδικον, καὶ ἀψηφῶν τὸν κίνδυνον, ἐφώναξεν:

— Πυροβολῆστε, λοιπόν! Σκεφθῆτε ὅμως ὅτι στρέφετε τὰ ὅπλα σας κατὰ τῆς Πολωνικῆς Δημοκρατίας!

Ἡ ἡρωϊκὴ αὐτὴ στάσις τοῦ Πολωνοῦ διπλωμάτου ἐπέφερε τὸ ποθητὸν ἀποτέλεσμα. Ὁ Ἱσπανὸς διοικητὴς ἠκύρωσε τὴν ἀπόφασιν τοῦ στρατοδικείου καί, ἐλευθερώσας τὸν κατάδικον, τὸν ἀφῆκε νὰ ἐπιβιβασθῇ τοῦ πλοίου. Ὁ ἄνθρωπος αὐτός, ποὺ διέφυγεν ἔτσι, ὡς ἐκ θαύματος, τὸν θάνατον, εὑρίσκεται τώρα εἰς τὴν Γκδύνια.

Ο κ. ΔΗΜΑΡΧΟΣ

Ὡς καὶ χθὲς ἀνεγράψαμεν, συνοδεύων τὸν κ. Κοτζιᾶν, ἀνεχώρησεν εἰς Ἀθήνας ὁ Δήμαρχος Πατρέων κ. Βασίλειος Ρούφος.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀπουσίας τοῦ κ. Ρούφου εἰς τὰ καθήκοντά του θὰ τὸν ἀναπληροῖ ὁ κ. Θάνος Βουρλούμης.

ΕΠΝΙΓΗ ΕΝΤΟΣ ΦΡΕΑΤΟΣ

Τηλεγράφημα ἐκ Κεφαλληνίας ἀναφέρει ὅτι εἰς τὸ χωρίον Ἀθήρας τοῦ Λειβαδίου ἡ θέτις Κική Φ. Διασάτου ἐπιχειρήσασα νὰ ἀντλήσῃ ὕδωρ ἐκ τινος φρέατος ἔπεσεν ἐντὸς αὐτοῦ καὶ ἐπνίγη.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΜΦΥΛΙΟΝ ΣΠΑΡΑΓΜΟΝ

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΔΙΑΚΟΙΝΩΣΙΣ
ΤΗΣ Μ. ΒΡΕΤΤΑΝΙΑΣ ΠΕΡΙ ΑΝΑΚΩΧΗΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ἡ ἀναληφθεῖσα ἀγγλικὴ πρωτοβουλία πρὸς ἐξεύρεσιν εὐκολωτέρου μέσου διὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν ἐθελοντῶν ἐκ τοῦ ἱσπανικοῦ ἐδάφους, ἐπεδοκιμάσθη, ὡς γνωστόν, ἀπολύτως ἀπὸ τὴν γαλλικὴν κυβέρνησιν, καθὼς ἐπίσης καὶ ἀπὸ τὴν βελγικὴν τοιαύτην.

Τὸ Βερολῖνον, ἡ Ρώμη, ἡ Λισσαβὼν καὶ ἡ Μόσχα, κατασταθεῖσαι ἐνήμεροι τῆς ἀγγλικῆς προτάσεως, δὲν ἀνεκοίνωσαν ἐπισήμως εἰσέτι τὰς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀποφάσεις των. Εἰδήσεις προερχόμεναι ἐκ καλῶς πληροφορημένων κύκλων τῆς γερμανικῆς πρωτευούσης, ἀναφέρουν ὅτι ἡ κυβέρνησις τοῦ III Ράϊχ δὲν θὰ φανῇ ἀπαθὴς ἀλλ' οὔτε καὶ δυσμενὴς ἔναντι τῆς πρωτοβουλίας, ἣν ἀνέλαβεν ἡ βρετανικὴ κυβέρνησις τοῦ Λονδίνου. Ἐπίσης μία θετικὴ ἀπάντησις ἀναμένεται ἐκ μέρους τῆς Μόσχας.

Ἐξ ἀντιθέτου ὅμως ἡ ἀπάντησις τῆς Ρώμης κρίνεται ἀμφίβολος καὶ ἀβεβαία. Ἡ ἀποδοχὴ τοῦ διαβήματος τῆς ἀνακωχῆς, τοῦ γενομένου ὑπὸ τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως, θὰ ὑπεχρέου τὴν Ἰταλικὴν κυβέρνησιν ν' ἀπαρνηθῇ πλέον ὁριστικῶς τὴν σχεδὸν ἄμεσον ἐπέμβασίν της εἰς τὸν ἱσπανικὸν ἐμφύλιον πόλεμον, ὁ ὁποῖος διαιωνίζεται ἐξ αἰτίας μόνον καὶ μόνον τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ προερχομένου ἐμψύχου καὶ ἀψύχου ὑλικοῦ. Τοῦτο προϋποθέτει καθορισμὸν πολιτικῆς γραμμῆς περὶ τοῦ ὁποίου δὲν φαίνεται ἀκόμη νὰ γίνεται θετικὴ συζήτησις μὲ ὁριστικὰ ἀποτελέσματα εἰς τὴν Ἰταλίαν. Καὶ πλέον, ἡ κυβέρνησις τῆς Ρώμης πιθανῶς δὲν θέλει ν' ἀνακαλέσῃ εἰς τὴν πατρίδα των «ἐθελοντάς», τῶν ὁποίων τὸ ἠθικὸν ἐτέθη κάπως ὑπὸ δοκιμασίαν ἐκ τοῦ ἀποτροπαίου φαινομένου, ποὺ παρουσιάζουν αἱ ἱσπανικαὶ πόλεις, τὰς ὁποίας λυμαίνεται ὁ ἐμφύλιος σπαραγμός. Ἐν τούτοις ὑπάρχει ἡ ἐλπὶς ὅτι ἡ Ρώμη, προσελκυσμένη ἴσως ἐκ τῆς ἐνδεχομένης ἀποδοχῆς τοῦ ἀγγλικοῦ διαβήματος ἐκ μέρους τοῦ Βερολίνου, δὲν θὰ θελήσῃ νὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν [illegible] της.

Πρὶν ἢ ἐγκαταλείψῃ τοὺς Παρισίους, ὁ Γάλλος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ὑβὸν Ντελμπὸς ἐδέχθη εἰς ἰδιαιτέραν συνομιλίαν τὸν ἐν τῇ γαλλικῇ πρωτευούσῃ πρεσβευτὴν τῆς Ἰταλίας κ. Τσερρούτι. Κατὰ τὴν συνομιλίαν ταύτην, ὁ κ. Τσερρούτι ἴσως ν' ἀνεκοίνωσεν εἰς τὸν Γάλλον ὑπουργὸν μερικὰς ἐκ τῶν ἀπόψεων τοῦ Ἰταλοῦ δικτάτορος ἀναφορικῶς μὲ τὸ Ἱσπανικὸν καθ' ὃν χρόνον ἐπληροφορεῖτο περὶ τῶν διεξαγομένων συζητήσεων ἐν Γενεύῃ ἐν σχέσει μὲ τὸ αἰθιοπικὸν ζήτημα.

Ὅταν τὸ Φόρεϊν Ὄφφις θὰ λάβῃ τὰς ἀπόψεις τῶν διαφόρων Κρατῶν ἐπὶ τοῦ διαβήματος τῆς ἀνακωχῆς τοῦ ἱσπανικοῦ ἐμφυλίου πολέμου, θὰ ἠμπορέσῃ, λόγῳ τῆς ἐπιτευχθησομένης ὁμοφωνίας, νὰ μεταβιβάσῃ τὴν πρότασιν εἰς τοὺς ἐμπολέμους. Οἱανδήποτε ἀπάντησιν καὶ ἂν προτίθενται νὰ δώσουν οἱ ἐμπόλεμοι εἰς τὴν διακοίνωσιν τῆς Ἀγγλίας περὶ ἀνακωχῆς, αἱ Μεγάλαι Εὐρωπαϊκαὶ Δυνάμεις θὰ καταβάλουν πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν διὰ νὰ τοὺς πείσουν. Λέγεται ὅτι κ' αὐτὸ τὸ Βατικανὸν θὰ συνεργασθῇ εἰς τὴν ἰδεώδη αὐτὴν προσπάθειαν διὰ νὰ παύσῃ ὑφιστάμενος πλέον ὁ ἐμφύλιος ἱσπανικὸς σπαραγμὸς καὶ νὰ ἀποσοβηθοῦν οἱ κίνδυνοι ἐπεκτάσεως τούτου εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν ἤπειρον.

Καθ' ὃν χρόνον τὸ ζήτημα τῆς ἀνακωχῆς ἐξελίσσεται διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ, ἡ ἐπιτροπὴ μὴ ἐπεμβάσεως τοῦ Λονδίνου καταβάλλει ὅλας τὰς προσπαθείας της διὰ ν' ἐφαρμόσῃ εἰς τὴν πρᾶξιν τὸ διάβημα τῆς ἀναχωρήσεως τῶν ἐθελοντῶν ἐκ τοῦ ἐδάφους τῆς Ἰβηρικῆς Χερσονήσου. Οἱ ἐμπειρογνώμονες ἐπεράτωσαν τὴν σύνταξιν τῆς σχετικῆς ἀναφορᾶς τὴν ὁποίαν καὶ ὑπέβαλον εἰς τὴν ὑποεπιτροπὴν τῆς μὴ ἐπεμβάσεως.

Τὸ ἱσπανικὸν ζήτημα ἐκτὸς τούτου ἀπασχολεῖ σήμερον ζωηρῶς καὶ τοὺς πολιτικοὺς ἄνδρας τῶν διαφόρων εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων, οἱ ὁποῖοι εἶναι συγκεντρωμένοι εἰς τὴν Γενεύην. Οὗτοι θὰ ἐπωφεληθοῦν τῆς εὐκαιρίας ταύτης καὶ τῆς εὐνοϊκῆς συμπτώσεως ποὺ ἀνέλαβεν εἰς τὴν Βαλένθιαν τὴν ἀρχὴν μία συντηρητικὴ κυβέρνησις διὰ νὰ προσπαθήσουν διὰ μίαν εἰσέτι φοράν, καὶ φέρουν μίαν πραγματικὴν καὶ ἀδιασάλευτον εἰρήνην εἰς τὴν Εὐρώπην.

ΑΠΟ ΤΟ ΙΣΠΑΝΙΚΟΝ ΔΡΑΜΑ

ΜΙΑ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΓΑΛΛΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΚΟΜΠΑΝΥΣ

Ὁ «Μικρὸς Παρισινὸς» δημοσιεύει εἰς τὸ διὰ τοῦ χθεσινοῦ ταχυδρομείου κομισθὲν τελευταῖον φύλλον του μακροσκελῆ συνέντευξιν τοῦ εἰς τὰ ἱσπανικὰ μέτωπα ἀπεσταλμένου του κ. Ἀνρὺ Ντελμὰς μετὰ τοῦ προέδρου Κόμπανυς. Ἐκ τῆς συνεντεύξεως αὐτῆς παραλαμβάνομεν τὰ κατωτέρω κύρια σημεῖα.

Εἰς ἐρώτησιν τοῦ ἀπεσταλμένου περὶ τῶν διεξαγομένων λυσσωδῶν μαχῶν μεταξὺ τῶν δύο ἀντιμαχομένων μετώπων ὁ Κόμπανυς ἀπαντᾷ:

—Πιστεύσατε, ὅτι μαχόμεθα ὅλοι μὲ τὴν ἰδίαν ζέσιν καὶ διὰ τὸν ἴδιον σκοπόν. Ἡ καρδιά μας κτυπᾷ ἀκανόνιστα. Ποθοῦμεν μίαν τελικὴν λύσιν τῶν ἐχθροπραξιῶν. Εἴμεθα περισσότερον ἑνωμένοι ἀπὸ ὅσον νομίζουν. Ἡ τάξις μας ἀκολουθεῖ ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν σκοπόν: ἐπιθυμεῖ τὸν θρίαμβον τῶν δημοκρατικῶν ἀρχῶν.

Εἰς ἄλλην ἐρώτησιν τοῦ δημοσιογράφου ὁ πρόεδρος δίδει τὴν ἑξῆς ἀπάντησιν:

—Ἐκυκλοφόρησαν κάποια φήμη. Δὲν γνωρίζω πόθεν. Μὴ πιστεύσατε πολὺ εἰς τὰς φήμας, ἀντιμετωπίζετε μᾶλλον τὰ προκείμενα προβλήματα μὲ σθένος καὶ εὐψυχίαν. Μὴ λησμονῆτε ὅτι ὑπέστημεν ἐπίθεσιν ἐκ μέρους τῶν ἱσπανῶν στρατιωτικῶν. Ἡ Δημοκρατία ἐνεπιστεύθη εἰς αὐτοὺς τὰ ὅπλα της. Ἀξιοῦμεν κατ' ἀρχὰς ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ἀξιωματικοὺς οἱ ὁποῖοι ἐπρόδωσαν τὴν ἐμπιστοσύνην μας νὰ καταθέσουν τὰ ὅπλα. Ἀναμένοντες τοῦτο συνεχίζομεν τὸν πόλεμον.

—Ἠμπορῶ νὰ σᾶς εἴπω, κύριε Πρόεδρε, ἔχων πεποίθησιν εἰς τὴν ἀλήθειαν τῶν λεγομένων μου, ὅτι ἡ πλειονότης τῶν Γάλλων ἐπιθυμοῦν διακαῶς νὰ ἴδουν τερματιζομένην τὴν τραγῳδίαν αὐτήν. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξευρεθῇ ἕνας τρόπος, διὰ νὰ παύσῃ ὁ ἐμφύλιος σπαραγμός;

—Ἀσφαλῶς. Πρέπει νὰ ξεύρετε ὅτι δὲν εἴμεθα ἡμεῖς ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι, κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦ στρατηγοῦ Μόλλα, ἐπιθυμοῦμεν νὰ διαιωνισθῇ τὸ μῖσος μεταξὺ τῶν Ἱσπανῶν. Ποτὲ δὲν θὰ εἴπωμεν εἰς τὸν «ἐχθρὸν» περὶ μιᾶς ἱσπανικῆς ἐπαρχίας ὅτι θ' ἀφανίσωμεν τελείως τὸν πληθυσμόν της ἐὰν τολμήσῃ ν' ἀντιστῇ εἰς τὰ σχέδιά μας. Δὲν ἐξασκοῦμεν μιλιταρισμὸν τῶν ἄκρων. Ναὶ μὲν διεξάγω τὸν πόλεμον, ἀλλὰ τὸν μισῶ. Ἐξακολουθῶ νὰ μάχωμαι, διότι ὀφείλω νὰ ἐκπληρώσω τὸ καθῆκον μου ἀπέναντι τῆς χώρας.

Ἐξακολουθῶ νὰ πολεμῶ διὰ νὰ προετοιμάσω μίαν μελλοντικὴν εἰρήνην, ἡ ὁποία θὰ εἶναι διαρκὴς καὶ ἀδιασάλευτος. Ἐδῶ οἱ ἐπαναστάται δὲν εἶναι συντηρητικοὶ ὅπως συμβαίνει εἰς κάθε εὐρωπαϊκὴν δημοκρατίαν. Ἀνήκουν μόνον εἰς ἕνα κεφαλαιοκρατικὸν σύστημα, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀρκετὰ ἀντιδραστικόν. Πρὸ πολλοῦ ἤδη χρόνου εἰς τὴν δυτικὴν Εὐρώπην οἱ στρατιωτικοὶ δὲν ἐπιζητοῦν νὰ διακυβερνοῦν τὴν χώραν των.

—Κύριε Πρόεδρε, σήμερον φαίνεται δύσκολον νὰ καταλήξωμεν εἰς ὁριστικὴν λύσιν διὰ τῶν ὅπλων.

—Τί πρέπει νὰ γίνῃ; Σᾶς ἐπαναλαμβάνω πῶς ὁ πόλεμος ποὺ διεξάγομεν διὰ τῶν ὅπλων προοιωνίζεται μίαν ἀδιασάλευτον εἰρήνην διὰ τὸ μέλλον.

—Ὑπὸ ποίους ὅρους ἀντιμετωπίζετε, κύριε Πρόεδρε, τὸν τρόπον μιᾶς δυνατῆς ἀνακωχῆς τοῦ ἐμφυλίου πολέμου;

—Δὲν θὰ εἴμεθα ἡμεῖς ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι θὰ θεραπεύσωμεν τὰς ματαιοπονίας τῶν μιλιταριστῶν. Εἰς τὸ ἀντίθετον στρατόπεδον ὑπάρχει ἕνας λαός, τοῦ ὁποίου δεσπόζει μία «ζούγκλα» ταραχοποιῶν στρατιωτικῶν. Δὲν δυνάμεθα νὰ συνθηκολογήσωμεν μὲ αὐτοὺς τοὺς ταραξίας. Ὁ λαὸς ὅμως αὐτὸς ἴσως νὰ θέλῃ νὰ ἔλθῃ μὲ τὸ μέρος μας...

ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΚΛΑΣΕΙΣ

Δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μετατάσσονται αἱ διαιτητικαὶ τροφαὶ κλάσεως 161 Θ'. εἰς τὸν πίνακα Β'.

Τὸ ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δι' ἐγγράφου του πρὸς τὸ Ἐμπορικοβιομηχανικὸν Ἐπιμελητήριον ἐγνώρισεν, ὅτι ἀνεκρίθη διὰ κοινῆς ἀποφάσεως ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Ἀγορανομίας ἡ ἐξαγωγὴ ἐλαιολάδου εἰς τὰς χώρας μεθ' ὧν αἱ συναλλαγαὶ διεξάγονται δι' ἐλευθέρου συναλλάγματος, ὡς καὶ εἰς τὴν Σουηδίαν καὶ Φιλανδίαν.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΤΑΞΙΔΙΟΝ

ΤΡΕΙΣ ΗΜΕΡΑΙ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ κ. ΚΟΤΖΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΕΡΚΥΡΑΝ

Ποῖα τὰ ζητήματα τῆς πόλεως καὶ τῶν κοινοτήτων. — Τὰ ἐπιτελεσθέντα κατὰ τὴν παραμονήν του εἰς τὴν πόλιν. — Ἡ πνευματικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ ζωὴ τῆς νύμφης τοῦ Ἰονίου.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΥ ΜΑΣ

Α'.

Ἡ ὡραία Νύμφη τοῦ Ἰονίου ἡ ὁποία ἐφιλοξένησεν τὰς τελευταίας ἡμέρας ἐπίλεκτον μέλος τῆς Κυβερνήσεως, τὸν Ὑπουργὸν—Διοικητὴν τῆς Πρωτευούσης κ. Κώσταν Κοτζιᾶν ἐδοκίμασε ἐξαιρετικὰς συγκινήσεις, συγκινήσεις αἱ ὁποῖαι θὰ παραμείνουν μνημειώδεις εἰς τὰ χρονικά της. Μέχρι τινὸς ὁ Κερκυραϊκὸς λαὸς ὑπηρέτει τοὺς πολιτικοὺς ἡγέτας του, χωρὶς νὰ ἴδῃ ἕνα καλὸν διὰ τὴν νῆσον του, ἐβαυκαλίζετο μὲ τὰς ὑποσχέσεις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο ἡ ἄστοργος ἐγκατάληψις τοῦ ἀκραίου αὐτοῦ λαοῦ ὁ ὁποῖος ἐδικαιοῦτο μεγάλης [illegible] προσοχῆς.

Εὐτυχῶς ὅμως τὰ πράγματα ἤλλαξαν. Καὶ μετὰ τὰς δύο ἐμπνευσμένας πράγματι ὁμιλίας τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Πρωτευούσης, ὁ Κερκυραϊκὸς λαὸς εἶδεν παρὰ τὸ πλευρόν του, τὸ κράτος ἐκπροσωπούμενον ἀπὸ τὸν δαιμόνιον συνεργάτην τῆς Κυβερνήσεως κ. Κοτζιᾶν ὁ ὁποῖος ὡς φιλόστοργος μήτηρ ἐδέχθη εἰς τὰς ἀγκάλας του τὰ ἀπομεμακρυσμένα τέκνα τῆς Πατρίδος διὰ νὰ ἀκούσῃ τὰ παράπονά των.

Ὁ κ. Κοτζιᾶς πρῶτον ἐδέχθη τοὺς ἐκπροσώπους τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων τοὺς ὁποίους θ' ἀναφέρωμε ἐνταῦθα ὡς καὶ τὰ αἰτήματά των διὰ νὰ περιέλθουν εἰς τὴν δημοσιότητα τί ζητοῦν καὶ ποίων ἀναγκῶν ἔχουσιν θεραπείας.

Ο ΔΗΜΟΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

Τὴν πρωΐαν τῆς παρελθούσης Δευτέρας ὁ κ. Κοτζιᾶς ἐπεσκέφθη τὸν Νομάρχην τῆς νήσου ναύαρχον ἐν ἀποστρατείᾳ κ. Δημ. Θεοφανόπουλον, τὸν πατριώτην ἰδεώδη διοικητικὸν ὑπάλληλον ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἤκουσε ἐν συνόψει ποίας ἀνάγκας ἔχει ὁ νομὸς τῶν ὁποίων ἡ θεραπεία δέον νὰ εἶνε ἄμεσος. Ὁ κ. Κοτζιᾶς κατατοπισθεὶς ἐκ τῶν πρώτων συνομιλιῶν, μετέβη ἀμέσως εἰς τὸ δημαρχεῖον ὅπου ὁ δήμαρχος κ. Κόλλας, σωστὸς εὐπατρίδης, ὑπεδέχθη τὸν κ. Ὑπουργὸν παρισταμένου καὶ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ὡς καὶ τῶν διοικητικῶν συμβουλίων τῶν Ἑπτανησιακῶν Μελετῶν καὶ τῆς Ἰονίου Ἑταιρείας. Ἐν πρώτοις ὁ κ. Δήμαρχος ὡμίλησε διὰ τὸ ζήτημα τῆς ὑδρεύσεως τῆς πόλεως καὶ τῆς ἀντικαταστάσεως τοῦ ὑδρευτικοῦ δικτύου ὡς καὶ τῆς ἐπισκευῆς τῶν ὑπονόμων καὶ κατόπιν διαλογικῆς συζητήσεως ἀπεφασίσθη ὅπως γίνῃ μελέτη καὶ ἐπισπευσθῇ αὕτη διὰ νὰ γνωσθῇ τί ποσὸν θὰ χρειασθῇ πρὸς θεραπείαν ὅλων τῶν ἀνωτέρω. Ὁ κ. Κόλλας ἐτόνισεν ὅτι ἡ ἀνάγκη αὐτὴ προέχει διότι καθ' ἕκαστον θέρος κινδυνεύει ἡ πόλις ἐκ τοῦ τύφου.

Εἶτα ἐγένετο συζήτησις διὰ τὴν τουριστικὴν κίνησιν τῆς πόλεως.

Ἡ Κέρκυρα ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ εἰς τοὺς ξένους πολλὰ ἀξιοθέατα, εἰς φυσικὰς καλλονὰς καὶ ἀρχαῖα κειμήλια τὰ ὁποῖα περιλαμβάνει εἰς τοὺς κόλπους της. Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ὁ κ. Κοτζιᾶς ὁ ὁποῖος ὡς ἐκ τῆς πείρας του καὶ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ταξειδίων του ἔχει ἐγκύψη εἰς τὰ τουριστικὰ ζητήματα, ἀνέπτυξεν διὰ μακρῶν κατὰ ποῖον τρόπον πρέπει νὰ γίνῃ ἡ τουριστικὴ διαφήμισις, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἡ νῆσος ἔχει νὰ ἀπολαύσῃ ἀμύθητον πλοῦτον. Ὑπὸ τῶν παρισταμένων ὑπεδείχθη ὅπως μεταβληθῇ ἡ ἤδη ὑπάρχουσα σύνθεσις τῆς τουριστικῆς ἐπιτροπῆς καὶ νὰ ἀποτελεσθῇ ἐκ διαφόρων ἐπαγγελματιῶν καὶ εἰδικοτήτων καὶ ὅτι πρέπει ἡ τουριστικὴ ἀστυνομία νὰ μὴ λαμβάνῃ τὰ ἄκρα καὶ ἐπέρχεται ζημία εἰς τὸν ἐπαγγελματικὸν κόσμον. Ὡς λόγου χάριν οἱ ὀπωροπῶλαι λόγῳ τοῦ στενοῦ χώρου ἀναγκάζονται νὰ ἐκθέτουν τὰ ἐμπορεύματά των πέραν τοῦ καθωρισμένου χώρου. Τοῦτο ἐζητήθη νὰ ὑποδειχθῇ εἰς αὐτὴν ὅπως μετριάσῃ τὰ μέτρα ταῦτα. Τέλος ὁ κ. Κοτζιᾶς ὑπεσχέθη νὰ τοὺς βοηθήσῃ εἰς τὴν τουριστικὴν προσπάθειαν.

Εἶτα ἐθίγησαν αἱ δυσχέρειαι τῆς ἐκδόσεως βιβλίων ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας Ἑπτανησιακῶν Μελετῶν καὶ ἐζητήθη ἡ ἀτέλεια χάρτου. Ὁ κ. Ὑπουργὸς ὑπεσχέθη νὰ ἐξεύρῃ ποσὸν 25 χιλιάδων δραχμῶν τὸ ὁποῖον θὰ διευκολύνῃ τὸ ἔργον των, πρὸς πλουτισμὸν μάλιστα τῶν βιβλιοθηκῶν των ὁ κ. Κοτζιᾶς ὑπεσχέθη νὰ δώσῃ ὅτι περισσεύοντα βιβλία ὑπάρχουν εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ δήμου Ἀθηναίων.

Κατόπιν ἐπαρουσιάσθησαν οἱ διάφοροι γραμματεῖς τῶν ὀργανισμῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων οἱ ὁποῖοι ἐζήτησαν τὴν μονιμοποίησίν των.

Ὁ κ. Ὑπουργὸς ἀπήντησεν ὅτι γίνεται ἤδη ἡ προκαταρκτικὴ ἐργασία καὶ ἡ ὁποία εὑρίσκεται εἰς τὸ τέλος της. Προσέθεσεν ὅτι ὁ νόμος αὐτὸς θὰ κατοχυρώσῃ καὶ τοὺς ὀργανισμοὺς ἵνα μὴ οἱ μονιμοποιηθέντες γίνουν καὶ τύραννοι αὐτῶν.

Προκειμένου νὰ συζητηθῇ τὸ πολυθρύλητον ζήτημα τῶν ἀγροδοτῶν καὶ ἀγροληπτῶν τὸ ὁποῖον ὑφίσταται ἐκκρεμὲς ἀπὸ τῆς ἑνώσεως τῆς Ἑπτανήσου καὶ λόγῳ τῆς ἐκκρεμότητος αὐτῆς οἱ ἀγροδόται πένονται ἀρνουμένων τῶν ἀγροληπτῶν νὰ πληρώσωσι τὰς ὑποχρεώσεις των, παρέστησαν καὶ ἐκπρόσωποι τοῦ δικαστικοῦ σώματος οἱ ὁποῖοι ἐξέθεσαν εἰς τὸν Ὑπουργὸν τὴν ὅλην ὑπόθεσιν καὶ συνέστησαν νὰ τερματισθῇ τὸ ζήτημα τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἐνδιαφέρει ὁλόκληρον τὴν νῆσον.

Ὁ κ. Κοτζιᾶς ἀμέσως συνέταξε τηλεγράφημα πρὸς τὸν κ. Μεταξᾶν καὶ τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν παρακαλέσας ἐντὸς τριῶν ὡρῶν νὰ ἔχῃ ἀπάντησιν.

Τὴν 3ην μεταμεσημβρινὴν ἐλήφθη ἀπάντησις τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Μεταξᾶ γνωρίζοντος ὅτι τὸ ζήτημα αὐτὸ θὰ λυθῇ ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος.

Εἶτα ἐπηκολούθησε συζήτησις διὰ τὴν βελτίωσιν τοῦ ὑφισταμένου Δημοτικοῦ Νοσοκομείου καὶ ἀνέγερσιν νέου τοιούτου. Μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν γνωμῶν ἀπεφασίσθη ὅπως αἱ ὑπάρχουσαι 35 κλῖναι τοῦ Νοσοκομείου αὐξηθοῦν εἰς 100, δαπάνῃ τοῦ ὑπουργείου Προνοίας καὶ νὰ ἀνεγερθῇ νέον (σανατόριον) τοῦ ὁποίου ὑπελογίσθη ἡ δαπάνη εἰς 1,300,000 δραχ. Μετὰ τὴν ἀποδοχὴν συνετάχθη τηλεγράφημα πρὸς τὸν κ. Μεταξᾶν καὶ κ. Κορυζῆν, ἐπὶ τοῦ ὁποίου τὰς ἑσπερινὰς ὥρας ἐλήφθη ἀπάντησις τοῦ κ. Μεταξᾶ, συναινοῦντος εἰς τὴν δαπάνην ταύτην. Τὴν ἀπάντησιν αὐτὴν οἱ ἀναμένοντες ἐκπρόσωποι τῶν φιλανθρωπικῶν ἱδρυμάτων ὑπεδέχθησαν μετ' ἐνθουσιασμοῦ.

Ἐπίσης ὁ κ. Κοτζιᾶς ἔλαβεν τηλεγράφημα βεβαιοῦν τὴν ἀποστολὴν 50 χιλ. δραχ. διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας, ὡς πυρῆνα δεδομένου ὅτι θὰ συμβάλλουν καὶ οἱ πολῖται.

Μετὰ ταῦτα ἐγένετο συζήτησις διὰ τὴν ἐξεύρεσιν γηπέδου διὰ τοὺς ἀσκουμένους εἰς τὸ ποδόσφαιρον. Μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν σκέψεων ἐπ' αὐτοῦ, ἐγένετο κατ' ἀρχὴν ἀποδεκτὸν ὅπως ἐξευρεθῇ καὶ ἀγορασθῇ τοιοῦτον.

Ὁ κ. Ὑπουργὸς τὴν ἑπομένην ἐπεσκέφθη γήπεδον ὀλίγον ἐκτὸς τῆς πόλεως, ἀλλὰ δὲν ἐμόρφωσε ἀκόμη ὡρισμένην γνώμην λόγῳ τῆς μεγάλης ἀνωμαλίας τοῦ ἐδάφους αὐτοῦ, ἡ ὁποία θὰ ἀπῄτει ποσὸν ὑπερβολικὸν καὶ ἀφέθη εἰς τὸν κ. Δήμαρχον νὰ ἀσχοληθῇ μὲ τὴν ἐξεύρεσιν τοῦ καταλλήλου γηπέδου. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐξεφράσθη ἡ εὐχὴ ὅπως μέχρι τῆς ἐξευρέσεως τοῦ γηπέδου ὑποδειχθῇ εἰς τὴν ἀστυνομίαν νὰ δώσῃ ἄδειαν εἰς τοὺς ἀσκουμένους εἰς τὸ ποδόσφαιρον δὶς τῆς ἑβδομάδος νὰ ἀσκοῦνται εἰς τὴν Σπιανάδαν.

Εἶτα ἠσχολήθησαν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς συντηρήσεως τῶν ἀνέργων καὶ ἀπόρων τῆς πόλεως. Τὸ ζήτημα αὐτὸ παρουσιάζει ποιάν τινα δυσκολίαν, λόγῳ τοῦ ἐπικρατοῦντος συστήματος εἰς τὸ ὑπουργεῖον Προνοίας, ἀλλὰ ὁ κ. Κοτζιᾶς ὡς ἀπὸ μηχανῆς θεὸς εὑρῆκε τὸν τρόπον πῶς πρέπει νὰ ἐξοικονομηθοῦν 100 χιλ. δραχ. αἵτινες ἐχρειάζοντο. Συνεννοήθη ἀμέσως μὲ τὸ κέντρον καὶ ἔλαβεν ἀπάντησιν ὅτι στέλλεται ἐπι-

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗΝ ΣΕΛΙΔΑ)